

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

การที่องค์กรจะกระทำภารกิจหลักให้บรรลุวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพนั้น หน่วยงานจำเป็นต้องมีบุคลากรที่มีคุณภาพในปริมาณที่เหมาะสมกับงาน ดังนั้นการบริหารทรัพยากรมนุษย์จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์กร การบริหารทรัพยากรมนุษย์ เป็นการดำเนินการที่เกี่ยวกับบุคคลที่ถือว่าเป็นทรัพยากรที่มีค่าขององค์กร เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร พร้อมทั้งดำเนินการธำรงรักษาและพัฒนาให้ทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรมีคุณภาพชีวิตในการทำงาน โดยมีภารกิจหลัก ได้แก่ การวางแผนทรัพยากรมนุษย์การกำหนดงาน หรือออกแบบงาน การวิเคราะห์งาน การสรรหา การคัดเลือก การประเมินผลพนักงาน การฝึกอบรม และพัฒนา ค่าตอบแทน สุขภาพ และความปลอดภัย การพ้นจากงานของพนักงาน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารทุกระดับที่จะต้องรับผิดชอบต่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (ThaiBizCenter.com[ออนไลน์], 2552)

จากนโยบายการเป็นศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ในภูมิภาคเอเชีย (Medical hub of Asia) ทำให้โรงพยาบาลทั้งภาครัฐและเอกชนต่างเร่งพัฒนาการบริการทางการแพทย์สู่ความเป็นเลิศ (Excellent center) ดังนั้นการพัฒนาบุคลากรในองค์กร จึงเป็นประเด็นที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากรที่องค์กรสามารถดำเนินการได้ด้วยการเพิ่มความพึงพอใจและความผูกพันต่อองค์กร เมื่อบุคลากรมีความพึงพอใจในการทำงาน มีความผูกพันต่อองค์กร ย่อมส่งผลให้มีความตั้งใจที่จะออกจากงานน้อยลง ผลต่อเนื้อที่ตามมาคือเพิ่มการคงอยู่ในองค์กรและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรในที่สุด

ปัญหาการลาออกของบุคลากรยังเป็นปัญหาในหลายๆองค์กร ซึ่งโรงพยาบาลเชียงใหม่ งาม เองได้ประสบปัญหาการลาออกของเภสัชกรมาอย่างต่อเนื่องในระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา (2555-2559) จำนวนลาออกทั้งหมด 75 คน อายุงานอยู่ระหว่าง 0 -3 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33% อัตราการลาออกปี 2559 เท่ากับ 2.75% และมีอัตราการได้ทดแทน เท่ากับ 39% โดยเภสัชกรดังกล่าวเป็นกลุ่มช่วงอายุงานที่โรงพยาบาลได้ลงทุนในการฝึกอบรมและพัฒนาความรู้ ทักษะ เพื่อให้บุคลากรมีคุณภาพมีความรู้ความสามารถเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน โดยสาเหตุการลาออกเภสัชกรกลุ่มนี้ ได้แก่ ลักษณะงานหนัก ระบบการนิเทศงาน และการบริหารจัดการ ตามลำดับ (ข้อมูลอัตราการลาออกพนักงานโรงพยาบาลเชียงใหม่ งาม ,2558) ซึ่งการลาออกเป็นตัวชี้วัดที่แสดงว่าเกิดปัญหาการ

คงอยู่ในองค์กร ตามที่ฮอฟแมน (Hofmann, 1981 cited in Hanson, 1983) กล่าวว่า การอ้างสถิติการลาออกเป็นการอ้างสถิติประกอบให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่ามีปัญหาการคงอยู่เกิดขึ้น (แสงทอง ประสูวรรณ์, 2541:10)

การลาออกของเภสัชกรส่งผลกระทบต่อกระบวนการทำงานทั้งระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลผู้ป่วย ตามมาตรฐานวิชาชีพเภสัชกรในโรงพยาบาล โดยการทำงานร่วมกับแพทย์และพยาบาล ได้แก่ การตรวจสอบซ้ำข้อมูลการจ่ายยาแพทย์ (Medication Order) การตรวจสอบความถูกต้องการส่งมอบยาให้ผู้ป่วย การเตรียมยาปราศจากเชื้อ (Sterile Product) การกระจายยาแบบรายวัน (Daily Dose) เป็นผลให้ไม่สามารถส่งมอบยาให้ทันตามเวลาที่กำหนด ซึ่งกระบวนการทำงานมีลักษณะงานที่ต้องทำต่อเนื่องและเกี่ยวข้องกับหลายแผนก ดังนั้นหากความล่าช้าในการทำงานก็จะส่งผลกระทบต่อทั้งกระบวนการดูแลผู้ป่วย สุดท้ายจะส่งผลเสียต่อองค์กร ซึ่งปัญหาความล่าช้าที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ การลาออกของเภสัชกร ที่ทำงานในตำแหน่งต่างๆของกระบวนการทำงาน

ผลกระทบจากการลาออกของเภสัชกรที่มีต่อกระบวนการทำงาน เกิดความขัดข้องในการทำงาน เนื่องจากลักษณะงานต้องทำกันอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ การขาดหายเภสัชกร ทำให้ไม่สามารถทำงานให้เสร็จตามเวลาที่กำหนดได้ เนื่องจากเภสัชกรที่เหลือต้องแบกรับลักษณะงานที่เพิ่มขึ้น เพื่อให้งานเสร็จตามเวลาที่กำหนด ส่งผลให้ขวัญและกำลังใจของเภสัชกรที่ยังคงทำงานอยู่ เนื่องจากความรู้สึกที่สูญเสียเพื่อน ร่วมงานทำให้ขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้การทำงานขาดประสิทธิภาพและงานที่ออกมาไม่ได้มาตรฐาน นอกเหนือจากนั้นสำหรับเภสัชกรที่รับเข้ามาใหม่ ยังไม่สามารถทำงานได้ตามมาตรฐาน ต้องมีการฝึกทักษะการทำงาน ทำให้หัวหน้างานต้องรับภาระเพิ่มขึ้นในการสอนและฝึกงานเพื่อให้ได้เภสัชกรที่มีความสามารถทัดเทียมกับคนที่ลาออกไป ส่งผลให้หัวหน้างานทำงานได้ไม่เต็มที่ หากการลาออกเกิดขึ้นบ่อยครั้ง

อย่างไรก็ตาม พบว่ายังมีเภสัชกรส่วนหนึ่งที่ยังคงปฏิบัติงานในโรงพยาบาล แสดงให้เห็นว่ายังคงมีปัจจัยบางอย่างที่ยังดึงดูดเภสัชกรกลุ่มนี้ไว้ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจปัจจัยที่มีผลต่อการคงอยู่ของเภสัชกรของโรงพยาบาลเชียงใหม่ ราม ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลของโรงพยาบาล เพื่อสร้างสิ่งจูงใจในการคงอยู่ของเภสัชกรซึ่งจะส่งผลดีต่อการดำเนินการดำเนินงานขององค์กร

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการคงอยู่ของเภสัชกรในโรงพยาบาลเชียงใหม่ ราม

1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภสัชรในการคองการทำงานในโรงพยาบาล เชียงใหม่ ราม
2. สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างปัจจัย ส่งเสริมการลดอัตราการลาออกของโรงพยาบาลเชียงใหม่ ราม

1.4 นิยามศัพท์

ปัจจัยที่มีผลต่อการคองอยู่ หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคองอยู่ในงาน ประกอบด้วย ปัจจัย 4 ด้าน คือ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านลักษณะงาน ปัจจัยด้านองค์กรและปัจจัยด้านผู้บังคับบัญชา ที่มีผลต่อการรักษานุคลากรให้คองอยู่กับโรงพยาบาล

เภสัชร หมายถึง เภสัชรที่สำเร็จการศึกษาเภสัชรศาสตรบัณฑิตและปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลเชียงใหม่ ราม

โรงพยาบาลเชียงใหม่ ราม เป็นโรงพยาบาลเอกชนในเครือโรงพยาบาลรามคำแหง ทุนจดทะเบียน 500 ล้านบาท เปิดให้บริการ 9 สิงหาคม 2536 เปิดขนาด 220 เตียง บริการตรวจรักษาโดยแพทย์เฉพาะทาง มีจำนวนผู้ป่วยนอกรับบริการเฉลี่ย 700 คนต่อวัน และมีผู้ป่วยในเฉลี่ย 200 เตียงต่อวัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved